

Sum komme det Rette nærmere (Tschering: Nei!) Det er jo imidlertid umuligt at sige det bestemt, og jeg skal derfor heller ikke i nogen Henseende paastaae det; men ogsaa antaget, at hvad den ærede Rigsdagsmand har fremsat, er det Rette, at det er $\frac{1}{3}$, er det dog ikke af den Betydning, som den ærede Rigsdagsmand fremstillede; thi det maa jo først betragtes sammenlignelsesviis; det kan ikke staae absolut frem. Naar jeg siger, at Enhver betaler Staten $\frac{1}{3}$ af sine Indtægter; maa jeg ogsaa sige, at for denne Femtedeel giver Staten lettere Communicationsmidler, Sikkerhed for Liv og Lemmer, fri Skoleunderviisning; der bliver sørget for os, naar vi blive gamle; der sørges for Tøde, Hunsly, Klæder, kort sagt for Alt. I Forhold til disse Udgifter af Staten, synes Bidraget ikke at være saa stort. Jeg troer imidlertid ikke, at vi komme paa det Reue dermed ad denne Vej, medmindre vi sammenligne det med andre Stater og da kunne sige: I Preussien, England, Frankrig, Sverrig, Norge er det anderledes, i England f. Ex. gives det for 10 Rd., i Preussien for 8 Rd.; thi da vil jeg sige, at det er Meget; men jeg indrømmer gjerne den Conclusion, hvortil den ærede Rigsdagsmand kom, at i en liden Stat er Stats-husholdningen langt dyrere end i en større, og følgelig bør man være meget varsom med enhver Forøgelse af Skatterne; thi det er at udsuge Folkets Marv; men lad os ogsaa paa den anden Side see hen til, at det ofte er under svære Tryk, at en Stat udvikler den kraftigste Befolkning. Naar vi see hen til England med dens uhyre Statsgjæld, og see de svære Byrder, som der ere lagte paa Befolkningen, den Kraft, hvormed den desuagtet har udviklet sig, og som den har vidst at benytte til industrielle Anlæg, hvilke navnlig ere fremkomne under det Tryk, hvorunder Befolkningen har arbejdet, da see vi, at en stærk Nation arbejder sig frem under Tryk; men derfor er det ikke fra Statens Side rigtigt at lægge Tryk paa Skuldre, hvor det ikke behøves. Jeg indrømmer, som sagt, gjerne Conclusionen, hvortil den ærede Rigsdagsmand er kommen.

Sonne: Der er i det foreliggende Finantslovsforslag foreslaaet til Landstutteriet en

Sum af 13,000 Rd. Jeg havde ventet og venter endnu et Forslag fra den ærede Indrigsminister i Anledning af en Forandring i Landstutteriet, da Loven af 31te Marts 1852 for Endeel, hvad Landstutteriet angaar, er udløbet, da den kun for en Tid af 6 Aar bestemmer, af hvilket Slags Hingster Stutteriet skal bestaae, i hvilken Henseende det nu er en Njensgjerning, at det Slags Hingster, hvoraf Stutteriet er i Besiddelse, aldeles ikke tilfredsstillter de Forbringere, Opdrætterne i Almindelighed stille til dem, idet coach-horse-Racen aldeles ikke svarer til de Forventninger, man gjør til en forbedret Hesteavl. Jeg mener derfor, at det er paa høie Tid at tage denne Sag under en alvorlig Overveielse og ikke hvert Aar bevilge en Capital til en Indretning, som skulde være en Forbedring, men som istedet derfor virker skadeligt paa Landet; jeg mener, at man, istedetfor at understøtte Landstutteriet, bør nedlægge det; jeg antager, at man bør bortfælde de brugbare og som gode anerkjendte Hingster fra Stutteriet enten til Stamstutteriet eller hvorfomhelst i Landet, og at man bør castrere de øvrige og bortfælde dem som Arbejdsheste. Det er herved ikke min Mening, at Staten Intet bør gjøre for Hesteavlens Forbedring; jeg foreslaaer tværtimod, at der dertil skal anvendes Mere end forhen. Det er min Overbeviisning, at der paa de fleste Steder i Landet vil kunne opelskes gode Heste, jeg vil ikke sige af den jydsk og danske Hesterace; thi den Slags eksisterer der ikke mere, men ved Forædling af de Heste, der ere blevne tilbage af den oprindelige og tidligere vel renomerede danske Hest. Den sikreste Grundvold, hvorpaa jeg formener, at dette kunde skee, og hvorved Heste-Opdrætterne ville faae frie Hænder, vilde være et Præmiesystem, hvortil der efter min Formening burde heds Midler af Statskassen. Om Stamstutteriet nærer jeg det Haab, at det, der allerede er i Besiddelse af flere temmelig gode, med frederiksborgsk Blod blandede Individer, om ikke lang Tid ved fortsatte Beskræbelses vil indtage en tilfredsstillende Stilling, navnlig naar det, som indkjøbes dertil, er saaledes, som det bør være, og man udbringer det mindre Gode, for ikke at opdrætte det paa Statens Bekostning, til ingen Nytte, men derimod til stor